

Gespreksnotitie van mr. W.N. Sardjoe advocaat in familierecht en strafrecht

Gemaakt op 20 januari 2025

Gescheiden ouders worden nog steeds ernstig te kort gedaan. Dit is een groot probleem in de samenleving waar tot op heden geen aandacht voor is en waar te weinig oplossingen voor zijn aangedragen. Het staat zelfs in een wanverhouding als men dit vergelijkt met andere Europese landen¹.

Met name de vaders, althans de niet verzorgende ouders (dus soms ook moeders), worden in het familierecht en strafrecht *in de praktijk* niet behandeld zoals het zo moeten. Er ligt een taak in de politiek om een beleidsverandering bespreekbaar te maken (beter nog deze z.s.m. te ontwikkelen) dat er wordt gehandhaafd, indien ouderschapsplannen (totaal) niet worden nageleefd, dan wel dat een ouder een zorgregeling (structureel) niet naleeft waardoor *deze ouder* het kind (de kinderen) onttrekt aan het ouderlijk gezag van de *andere ouder*.

Onttrekking aan het ouderlijk gezag is namelijk strafbaar gesteld in het Wetboek van Strafrecht artikel 279 met een strafmaximum van zes jaar. Leuk die maximumstraffen maar er wordt niet gehandhaafd door het OM en strafrechter. Ik ben thans meer dan 20 jaar advocaat specialist in het familierecht en strafrecht en ik constateer dat als (meestal) een vader aangifte wil doen van onttrekking aan het ouderlijk gezag:

- Hij wordt “weggewuifd” door de politie; dat een civiele kwestie betreft en het hem feitelijk onmogelijk wordt gemaakt om hiervan aangifte te doen.
- Indien er -met pijn en moeite- wél aangifte wordt gedaan, de zaak vervolgens te lang bij het OM ligt dat het doen van aangifte geen effect (meer) sorteert.
- En indien er vervolgens *enige* opvolging wordt gegeven aan dergelijke aangifte door het OM, eindigt het vaak -te vaak- met een sepotbericht (dat het OM niet tot vervolging over gaat met een motivering dat meestal onjuist is, dan wel vaak riekt naar willekeur).

Er dient een preventieve werking te komen in de samenleving als het gaat om het (structureel) niet nakomen van zorgregelingen. Ouders dienen vanuit hun *eigen* verantwoordelijk, vóórdat zij overgaan tot dit soort acties, er voldoende van doordrongen zijn, dat zij (mogelijk) een misdrijf plegen dat (niet voor niets) strafbaar is gesteld in de wet waar, indien er aangifte wordt gedaan, dit door het OM ook adequaat wordt opgepakt én er ook een strafrechtelijke vervolging komt.²

---

¹ Zie o.m. het rapport Expertteam ouderverstoting van januari 2021 (pagina 149).

² Verzocht wordt stil te staan dat in het strafrecht, een politierechter alle kanten op kan, dus los van straffen kan men denken aan: vrijspraak, een schuldigverklaring zonder strafoplegging, een voorwaardelijke geldboete etc. m.a.w. men kan letterlijk alle kanten op dat passend is, in een specifiek geval dat zich daarvoor leent.

Dit kan alleen doordringen in de samenleving indien het OM bijvoorbeeld afspreekt in het (nieuw) beleid dat op alle aangiften wegens onttrekking aan het ouderlijk gezag, wordt vervolgd. Indien dit te ambitieus is, zou men bijvoorbeeld kunnen denken aan een percentage dat het OM bij ca 75% van de (279 Sr) aangiften overgaat tot vervolging (en de rest 25% seponeert wegens de geringe ernst van het feit of de bewijsproblemen in zo een geval). De percentages zijn suggesties maar de boodschap is -denk ik- duidelijk.

Het is niet uit te leggen aan een ieder die zich hierin verdiept, dat men bijvoorbeeld voor rijden onder invloed naar de politierechter moet, men een taakstraf en / of hoge boetes opgelegd kan krijgen en men hiervoor tegen een gevangenisstraf aan kan lopen, terwijl het stoppen van een zorgregeling, dat ook nog eens vaak gepaard gaat met het toebrengen van onherstelbare schade bij de kinderen (omdat er een negatief vaderbeeld wordt neergezet) ongestraft op zo een grote schaal en / op structurele basis kan plaatsvinden. Rijden onder invloed is niet goed (te praten) maar ik neem dit voorbeeld omdat men pas in de jaren 90 vanuit het OM op grote schaal ECHT is gaan handhaven (in de jaren 80, 70 en daarvoor gingen burgers dan ook super lichtvaardig om met drinken en rijden). Pas toen het in de jaren 90 ineens op grote schaal tot vervolging ging leiden en er voorlichting kwam hierover bijvoorbeeld in reclames, sprak men tijdens de 'verjaardagen' en 'borrels etc.' over dat 'Piet' zijn rijbewijs kwijtgeraakt is geraakt en hij een forse geldboete en /of taakstraf heeft gekregen omdat hij (een paar) biertjes te veel op had achter het stuur.

De burgers raken waar het hen pijn doet, werkt nu eenmaal, zo moet Piet nu met het openbaar vervoer of fiets naar zijn werk i.p.v. de auto. De mond tot mond reclame dat onlosmakelijk hieraan verbonden is, zorgt voor de preventieve werking in onze samenleving dat ten aanzien van dit punt erg nodig is. Deze preventieve werking verdraagt zich ook met de tijdgeest waarin wij ons thans in bevinden, namelijk dat discriminatie op geen enkele wijze wordt getolereerd en dat kinderen van gescheiden ouders beter worden beschermd.

Dit beleid zal automatisch zorg dragen dat het familierecht minder wordt belast, zo ook de instanties die direct in contact staan met het familierecht zoals Veilig Thuis, de Raad voor de Kinderbescherming en Jeugdbescherming, die allen meer zullen worden ontzorgd.

Den Haag, 20 januari 2025

W.N. Sardjoe